

СОФИЙСКИ УНИВЕРСИТЕТ “СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ”
НАУЧНО ЖУРИ

РЕЦЕНЗИЯ

по конкурс за научна длъжност “професор”

Кандидат: доц. дгн Николай Георгиев **Бонев**

Научна специалност: **Науки за Земята (Регионална геология)**

Име на рецензента: акад. проф. дгн Иван Стефанов **Загорчев**

Настоящата рецензия ми е възложена на 28.05.2015 г. на заседание на Научното жури, назначено от Ректора на Софийския университет “Св. Климент Охридски”. Изготвена е в съответствие с изискванията на *Закона за развитие на академичния състав на Република България*, с *Правилника за приложението му*, и с Глава трета (Раздел четвърти) от *Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в СУ „Св. Климент Охридски”*.

Конкурсът за професор по специалност Науки за Земята (Регионална геология) е обявен в ДВ бр. 20/17.03.2015 г. В съответния срок молба за участие е подал единствен кандидат - доц. дгн Николай Бонев. Той е допуснат за участие в конкурса от комисия, запознала се с представената документация и установила нейното съответствие на изискванията по конкурса.

Николай Бонев е представил за участие в конкурса 51 публикувани научни статии и съобщения от научни конгреси и конференции, всички извън представяните преди това по конкурса му за доцент и извън свързаните със защитените дисертации за образователната и научна степен “доктор” и научната степен “доктор на геологическите науки”. Общият брой на публикациите му е 88. Кандидатът е представил и останалите изискуеми материали, документи и данни, отнасящи се до цитирането на трудовете, педагогическата дейност, участие и ръководство на проекти, участие в конгреси и симпозиуми, и пр.

1. Обща характеристика на научната, педагогическата и научно-приложната дейност на кандидата

Николай Бонев е получил през 1991 г. магистърска степен по спец. *Геология и геохимия*, със специализация по *магмена петрология*, в катедра *Минералогия, петрология и полезни изкопаеми* на *Софийския университет “Св. Климент Охридски”*. От 2000 до 2003 г е бил редовен докторант в катедра *Геология и палеонтология* в същия университет, и е защитил е дисертация на тема “*Строеж и еволюция на Кесебирския гнайсов купол, Източни Родопи*”, като е получил научната и образователна степен „доктор”. Назначен е с конкурс за доцент през 2005 г. Получава научната степен “доктор на геологическите науки” през 2011 г. след защита на дисертация “*Регионална геология и геохимична еволюция на източния Циркум-родопски пояс, България-Гърция*”. Специализирал е в университетите на Montpellier (France, 1993), Lausanne (Suisse, 2002/2003; 2004/2005), Geneve (Suisse, 2007), Miami University (Oxford, Ohio, USA, 2009), и е работил като краткосрочен лектор в университетите в Лозана (юни 2008) и Солун (септември 2010). Работил е по 11 български проекта, като е бил ръководител на 10 от тях. Работил е и по 5 международни проекта, финансирани от швейцарски фондове. Член е на две редакционни колегии, и е рецензирал през последните 11

години, статии за печат в 19 научни списания и 3 изследователски проекта, представени за финансиране от международни или чуждестранни организации. Председателствувал е сесии или секции на 6 международни научни форума.

Професионалното развитие на Н. Бонев още от магистърското му обучение в Софийския университет показва интереси към петрологията на магмените и метаморфните скали и комплекси, структурната геология и геодинамиката. Научната му дейност следва именно тези направления. Широките изследователски интереси, значителният брой осъществени проекти, както и големият брой публикации по темата на конкурса показват кандидата в много добра светлина.

2. Учебна дейност

Николай Бонев е работил от 1995 до 2005 г. като старши асистент и главен асистент в Геолого-географския факултет на Софийския университет През декември 2005 г. е назначен за доцент в същия факултет. Чете лекции в бакалавърски курсове по “Основи на геологията” /спец. Геология, от 2005 г. и досега/, “Геология” /спец. Геофизика, от 2002 г. досега/, „Въведение в геологията” /за специалности География, География и биология, и История и география, от 2011/ и магистърски курсове по “Палеогеография и геодинамични реконструкции” за специалност Геология /2005-2007 г., половин курс/ и „Съвременни представи за Тектониката на плочите” /от 2012 г./ . Ръководил е теренни практики и упражнения за спец. Геология, бакалавърска степен, упражнения за бакалавърски курсове, спец. Геофизика и спец. География, и Семинар по Проблеми на регионалната геология на България /от 2012 г./ . Ръководил е самостоятелни изследвания на 4 дипломанти за степен „бакалавър”, 6 дипломанти за степен „магистър”, и е бил консултант на две докторски дисертации, съответно в Женевския университет и в Университета в Лийдс.

Рецензентът няма лични впечатления от неговите преподавателски умения и репутация. Прави впечатление значителното увеличение на преподавателската ангажираност на кандидата от 2011 г. насам.

3. Научни постижения

Кандидатът е представил за участие в конкурса 51 научни статии и съобщения номерирани в представения списък от 38 до 88 вкл. Анализът показва, че 21 от тях (1 самостоятелна) представляват статии в пълен текст, и публикувани в престижни, предимно международни с импакт-фактор, научни издания. Други 18 публикации са разширени абстракти от национални и международни конференции, в обем от 2 до 4 страници, с цитирана литература, и могат също да се считат за пълноценни публикации, а останалите 12 публикации са от категорията на абстрактите от симпозиуми и конференции. Някои от научните съобщения са развити по-късно в пълнообемни статии, така че по-долу се разглеждат общо (самият автор посочва, че съобщенията 73 и 74 отговарят на статия 82). Някои научни съобщения имат почти идентично название, авторски колектив и съдържание, като са изнасяни на различни конференции; в такива случаи те също се обединяват (например, съобщения 38, 44, 45 и 46; съобщения 39, 40 и 41; съобщения 55 и 56). От този анализ следва, че реалният брой на публикациите за участие в конкурса е около 43. Дори и при такава редуция, количеството и качеството на публикациите напълно отговарят на очакваното творчество на един професор след хабилитирането му като доцент.

Научните постижения на кандидата са в областта на регионалната геология на части от България и съседните балкански страни. Доц. Бонев има висока квалификация в областите на структурната геология, геотектониката и геодинамиката, като добре познава теорията, методиката и практиката на изследванията в тези геонауки.

Същевременно той е добре запознат и с теорията и методиката на други геонауки с особено значение за регионалногеоложките изследвания в магмено-метаморфните терени, като петрологията на магмените и метаморфните скали, изотопната геохронология, стратиграфията. Това му дава възможности да ръководи успешно комплексни научни колективи с участие на водещи специалисти в тези области. Развитието на кандидата закономерно е започнало с детайлни изследвания на сравнително малки области с ключово значение (напр., Кесебирския гнайсов купол - обект на дисертацията му за образователната и научна степен доктор), през регионални изследвания върху сравнително по-големи области, и в последните години – до регионалната геология на големи части от Циркумродопския пояс, Сръбско-Македонския и Родопския масив и техните гранични части с Вардарската зона.

1. Изследванията на Бонев върху строежа на метаморфния фундамент на Родопския и Сръбско-Македонския масив са извършени в колективи със специалисти по геохимия, петрология и изотопна геохронология, като приносите на кандидата са предимно по структурните изследвания и геодинамичните интерпретации на петроложките и геохимичните данни. Тук се отнасят публикациите под номера 42, 43, 59, 67, 78, 79 и самостоятелната обобщителна публикация № 47, както и предишни публикации, включени в материалите за научните степени „доктор” и „доктор на науките” и конкурса за научната длъжност „доцент”. Всички цитирани публикации поддържат научната хипотеза, лансирана в края на миналия век от Ж.-П. Бюрг, Ж. Иванов и Л.-Е. Рику, според която високостепенните метаморфни комплекси от Сръбско-Македонския и Родопския масив са резултат от акреция на палеозойски? и мезозойски структурни единици, претърпели кредна колизия и неозойска екстензия с образуване и ексхумация на метаморфни ядрени комплекси в течение на алпийския цикъл. Кандидатът се придържа към основната рамка на тези представи, които са изложени и в статия № 42. Тази статия в едно от най-авторитетните списания в областта на геонауките *Geologische Rundschau*, в която Бонев е първи автор наред с авторитетните учени Бюрг и Иванов, както и самостоятелната публикация № 47 от отделния том 409 на Американското геоложко дружество, обобщава разбирането за Кесебирското подуване /тук наречено купол Кесебир-Кардамос/ като екстензионен гнайсов купол, образуван в резултат на 3 алпийски етапа: юрска и кредна корова компресия и удебеляване преди 169–65 млн.г., раннопалеогенска екстензия и формиране на разломи на отделяне (детачмънти) преди 65–53 млн. г. и еоценска ексхумация и куполообразуване преди 42-39 млн. г. Направени са ред конкретни приноси, които се отнасят за структурата и кинематиката на метаморфните скали и комплекси (включително за мезо- и микроскопския строеж на тектонитите, общата деформация и пр.); за техния веществен състав и за геохимичните особености и изотопната самарий-неодимова, уран-оловна и стронциева характеристика, и пр. Във втората публикация, отново с много детайлна структурна и текстурна характеристика на тектонитите, тези изводи се разпростират и върху другото подуване в Източните Родопи – Бялоречкото. В разширено резюме от 2006 г. Бонев и съавтори разглеждат геохимичните и петроложките особености на метаморфозирани базични скали от “горната високометаморфна единица” в Източните Родопи (т.е., Родопския комплекс между Кесебирския и Бялоречкия купол), като обосновават преходен геохимичен афинитет – от толеитови магматити от срединноокеански хребети към островни дъги. Тези магматити са се проследявали с вулкано-седиментни и седиментни скали с флишки характер. В следващите колективни статии с първи автор Бонев се уточняват данни за цирконовата геохронология на фундамента на Източните Родопи, като се съобщава наличие на камбрийски и ордовишки датировки на цирконови ядра, и техни девонски и раннокарбонски обвивки. Откриването на преобладаващи конкордантни ордовишки

възрасти (454 млн. г.; статии 67 и 79) се тълкува като възраст на перигондвански протолити с ордовишка възраст, подобни на установените в Сръбско-Македонския масив. Масово присъствие на едиакарски, камбрийски и ордовишки цирконови ксенокристали се доказва и в палеогенските вулкани. В резултат на аргон-аргонови изследвания върху метаморфните скали се очертава палеоцен-приабонска (64-34 млн.г.) ексхумация и постепенно охлаждане от 500 до 300°C на скалите от висящото крило на разломите на отделяне, и средно- до късноеоценска (38-35.5 млн.г.) ексхумация и охлаждане от 350 до 300°C на скалите от лежащото крило (т.е., от ядрото на купола).

В няколко публикации (№№ 43, 60, 70, 78), отпечатани в авторитетни международни издания, Бонев и негови съавтори, между които известният специалист по офиолитовите комплекси Илдъръм Дилек, разглеждат геохимията и тектонското значение на метабазити, включени в разрезите на високостепенните метаморфити от Източните Родопи, както и от Сръбско-Македонския масив и “Западно-централнородопския масив” (Рила, Пирин, Западни Родопи). Приведен е богат фактически материал, получен чрез средствата на съвременната геохимична методика, при анализиране на главните и редките и разсеяните елементи, както и на изотопното съдържание на неодим, самарий и олово. В Източните Родопи е направена съвременна петроложка и геохимична характеристика на базичните скали от „горната единица” /т.е., от Рупчоската група на Родопския комплекс/, като се достига до извода за наличие на единна вулcano-плутонична асоциация образувана в супрасубдукционна обстановка, „съвместима с типа на метаседиментите”. С това всъщност се потвърждават изводите на Е. Кожухарова и Д. Кожухаров от осемдесетте години на миналия век. В Сръбско-Македонския масив и “Западно-централнородопския масив” са обособени две групи метамафити, съответно с високо и ниско съдържание на титан; първите по своята геохимична сигнатура са сходни с обогатените срединнохребетни базалти и могат да се отдадат на мантиен принос в рифтова обстановка, докато петрогенезисът на вторите може да се отдаде на обогатен мантиен източник, съчетан със субдукционен привнос. Авторите отдават тези особености на триаски рифтинг в северния ръб на Гондвана, като предполагаемо триаските офиолити/мафити са били включени сред метаморфния фундамент на съответните тектонски единици. Начинът на това включване не се коментира, но очевидно тази теза противоречи на органичната принадлежност на метамафитите към този фундамент (първично прослояване на базични вулкани и седиментни скали), и на общия метаморфизъм на целия разрез, за който много чуждестранни и български автори доказаха ордовишко-силурска възраст.

2. Втората основна група от приноси на кандидата доц. дгн Бонев се отнасят към изследванията му върху източните части на Циркумродопския пояс в Северна Гърция и разкъсаните алохтонни петна от този пояс, разкрити на територията на България. Тук се отнасят публикации №№ 42, 47, 54, 61, 62, 65, 68, 71, 72, 75, 86 и др. С тези публикации, голяма част от тях колективни, но с водеща роля на Бонев, са изяснени важни особености на мезозойската стратиграфия, петрология и геохимия на Циркумродопския пояс, както и тектонските и геодинамичните условия на възникване и еволюция на тектонските структури от компресионния етап и на тези от палеогенския екстензионен етап. Особен интерес представляват статии №№ 61 и 68, публикувани в авторитетните международни списания *Tectonophysics* и *Journal of Geodynamics*, както и публикуваната в Гърция статия № 62. С тези статии се правят мащабни стратиграфски, тектонски и геодинамични корелации в рамките на пояса, и се утвърждава моделът на Бонев и Стампли за юрско-палеогенската еволюция на океанската “мрежа” на Неотетиса. Изводите се основават не само на богатия литературен материал, за който основната заслуга принадлежи на предишни публикации на Бонев, но и върху нов фактически структурногеоложки материал върху Кулиджикския и Пелевунския навлак (според

Бонев последният е екстензионен алохтон), събран от кандидата в годините след защитата на дисертациите му. Структурните данни за ранноалпийските навличания и палеогенската ексхумация на комплексите от пояса се допълват с аргон-аргонови и други геохимични данни (статии №№ 54, 65, 66, 68, 77, 86). В сравнение с предишните публикации на Бонев, през последните 5 години в изследванията на Циркумродопския пояс от него са привлечени опитни палеонтолог (Д. Иванова) и седиментолог (А. Чаталов), с чиято помощ са изяснени важни проблеми на мезозойската стратиграфия, палеогеография и геодинамика: точно датирание и подробна седиментоложка характеристика на раннокредната (бериаско-ранноваланжинска) циркумродопска карбонатна платформа и нейното проследяване от Еврос до Касандра (статии №№ 69, 80, 81, 83, 85, 87). С тези резултати, заслуга за които имат и тримата изследователи, стратиграфското, седиментоложкото и геодинамичното изследване на пояса на територията на Гърция и България е издигнато на качествено по-високо ниво в сравнение с всички предишни проучвания.

3. През последните години кандидатът се включва успешно, със своя голям теренен регионално-геоложки опит, в изследванията върху палеогенското развитие на Родопския регион и Северноегейската област. Изследванията се фокусират от една страна, върху палеогенския магматизъм в Родопите (статии №№ 63, 67, 72, 76, 77), и от друга, - върху палеогенската седиментация и палеогеография (статии №№ 73, 74, 82). И двете групи публикации представляват съществени приноси по отношение респективно на изясняването на последователността на палеогенския магматизъм (с отделяне две основни групи палеогенски гранитоидни плутони, и предполагаем адакитов характер на първата група), и на средно- горноеоценската възраст и древните палеогеографски обстановки (плажен фронт на скалист бряг) в края на средния и през късния еоцен в най-западните части на Тракийския палеогенски басейн.

4. В непосредствена връзка с публикациите от предишните групи са и изследванията върху по-широки части от Северноегейската област, които включват и турския полуостров Бига на север от метаморфния масив Каздаг, и зоната на срязване Алакечи в северната част на този масив. Изследванията са извършени от колективи с водещо или значително участие на кандидата, и са публикувани в статии №№ 39, 40, 41, 51, 52, 55, 56. Изяснена е екстензионната палеогенска ексхумация на тези терени, като отново се използва успешно богат арсенал от съвременни структурногеоложки, геохимични и изотопни методи.

5. В няколко научни съобщения с участие на кандидата (№№ 38, 44, 45, 46, 48, 50, 64, свързани тематично с публикация № 63) се правят приноси към тектонското положение, възраст и еволюция на хидротермалната дейност и образуването на златосъдържащи находища тип Ада-Тепе. Геохимичните данни са умело интерпретирани в рамките на късноеоценско-ранноолигоценската реорганизация на плочите в тетиското пространство, ексхумацията на метаморфните ядрени комплекси, и палеогенския вулканизъм в Родопската област, с които темпорално съвпада и образуването на епитермалните полиметални и златни находища.

6. Доц. Н. Бонев показва в цялото си научно творчество афинитет към модерни плейт-тектонски интерпретации на конкретните геоложки факти и закономерности, установени от него и неговите съавтори. С трудовете си (напр. статии №№ 42, 47, 52, 59, 60, 62, 68, 76, 77, 85, 86, 88) те творчески развиват идеите на Ж.-П. Бюрг, Ж. Иванов и Ж. Стампли. Става дума за ранноалпийската субдукция на Вардарския океан и акреционните процеси и навличанията в неговия северен ръб, последвани от палеогенска екстензия и ексхумация на ядрени комплекси. Интерпретациите на кандидата показват, че той, следвайки ги, показва самостоятелно творческо мислене, и развива и обогатява тези идеи, например, с концепцията за юрската южнопосочна субдукция на Родопите и

зоната Малиак, с конкретните интерпретации за преобразяването на навлачните структури в Източните Родопи в екстензионни структури /полегати разсеци от типа на детачменти/, и пр. Макар и рецензентът да не може да се съгласи с някои от тези интерпретации, те безспорно стимулират творческите научни дискусии и представляват приноси в регионалната геодинамика на Югоизточна Европа.

В заключение следва да изтъкна, че кандидатът доц. дгн Николай Бонев представя за конкурса едно значително и многостранно научно творчество, реализирано в съответствие с модерните тенденции на регионално-геоложките изследвания, при подчертана геотектонска, геохимична и геодинамична специализация. Считаю категорично, че то съответствува на изискванията на ЗРАС и на Правилника за приложение на ЗРАС на Софийския университет по отношение на научната длъжност “професор”.

4. Отражение на публикациите на кандидата

Кандидатът е забелязал 423 цитата на негови статии в световната и българската литература. Много от цитатите са в международни списания с висок импакт-фактор, и броят им показва двойно увеличение през последните 5 години – от 190 на 423. Изчисленият индекс на Хирш (h_i) е 11. В България за областта на геологическите науки това е едно много сериозно постижение. Най-висока цитируемост показват колективните статии, но при водещо участие на кандидата. Така статия № 42 с първи автор Бонев е цитирана в 70, статия № 15 – в 38, а самостоятелната статия на Бонев под № 47 е цитирана в 39 труда. В повечето цитиращи трудове авторите приемат, поддържат или доразвиват идеите на кандидата.

Според международната база данни SCOPUS кандидатът в настоящия конкурс дгн Н. Бонев е един от най-широко цитираните в световната литература български геолози. Според тези данни, 25 статии на Бонев в международни списания с импакт-фактор имат повече от 219 цитата /без автоцитатите/, като индексът на Хирш (h_i) на Бонев е изчислен на 9 (в своята справка Бонев го съобщава като 11, но това отговаря на индекса при отчитане и на автоцитатите). В базата данни Web of Science са отразени 28 статии на Бонев с 265 цитата и h_i 11. Прави впечатление също, че броят на цитатите и в двете бази данни е нарастнал повече от двойно за последните 5 години, а броят на публикациите е увеличен с 50% (с 8). Тези данни потвърждават увереността ми, че според наукометричните данни отражението на публикациите на кандидата в световната литература е адекватно на изискванията за научната степен “професор”.

5. Критични бележки

Доц. дгн Николай Бонев има значително научно творчество със сериозни приноси към българската геология. Към него могат да бъдат отправени и някои критични бележки извън различията по някои фундаментални въпроси на регионалната геология и геотектониката на България.

Кандидатът не винаги проучва достатъчно внимателно научната литература по конкретната регионална тематика, и пропуска някои от съобщените в нея факти и концепции. Наблюдават се и неточни цитирания и пропуски в цитиранията. В някои от публикациите се наблюдава предоверяване на геохимичните и изотопните данни в ущърб на реалната геология, т.е. на установените на терена отношения и на данните от други геоложки методи. В това отношение могат да бъдат дадени и няколко конкретни примера.

В няколко колективни публикации (например № 42, 59) с водещо участие на кандидата, високометаморфните (амфиболитов фации) скали на източнородопския фундамент се разглеждат като образувани чрез метаморфизъм на къснокарбонско-

раннопермски (300-270 Ma) протолити от “вулканити, алувиални и моласови седименти и континентално-дъгови плутонити /гранити/”, които са аналог на Средногорските метаморфити и гранити. Не е ясно защо авторите подценяват дохерцинския етап от развитието на фундамента, който е отдавна обоснован, и беше наскоро доказан от Carrigan et al. с датирането на средногорските гнайси като къснокадомски (едиакарски, около 610 млн. г.) метаморфити пресечени от късноедиакарските Бобевешки гранити. Пренебрегва се и датирането от Naydutov et al. (2004) на Бубинското габро в Източните Родопи, което също е едиакарско (около 570 млн. г.), както и данните на Arkadakskiy et al. (2003) за едиакарски протолити в Родопския комплекс на Централните Родопи. И трите публикации са цитирани в литературните списъци на тези статии, но им се отделя много малко внимание.

В състава на нискометаморфната тектонска единица Дримос-Мелия непосредствено до с. Мелия присъстват и практически неметаморфозирани седиментни скали (пясъчници и алевролити), в които са установени и публикувани в български списания среднотриаски фосили от две групи (бивалвии и миоспори). В други литературни източници се съобщава за наличие на предполагаемо детритни циркони с юрска възраст. При коментара си кандидатът отнася тези седиментни скали, макар и условно, към юрската система. В своята рецензия за доктората на кандидата настоящият рецензент обърна внимание на този пропуск, като подчерта нуждата от ново и детайлно “разследване” не само от гледна точка на регионалната геология, но и с оглед на развитието на комплексната методика за изследване на скалите и тяхната възраст. За съжаление, доц. Бонев не е намерил възможности да проучи допълнително този въпрос с новия си колектив, в който участвуват авторитетни седиментолог и палеонтолог, и двамата с богат опит в изследването на триаската система.

Надявам се, че кандидатът, който показва в своите трудове сериозно отношение към професията си, ще преодолее своите слабости и недостатъци, и ще вниква по-дълбоко във фактите, установени от неговите предшественици.

6. Заключение

В заключение считам, че анализът на постиженията на кандидата за длъжността “професор” дгн Николай Бонев може да се обобщи по следния начин:

Дгн Николай Бонев е изявен специалист в областта на геотектониката и регионалната геология, със задълбочени познания в областта на геохимията и петрологията на магмените и метаморфните скали, и особен афинитет към сложните проблеми на деформациите в метаморфни и магмени скали и комплекси и към най-широките аспекти на регионалната геология и геодинамика. Приносите на трудовете му имат характер на установяване на нови и потвърдителни факти по отношение на известни хипотези, и изграждане на съществени нови черти от известни хипотези в приложение към геологията на България и Балканския полуостров.

В съответствие с изискванията на Раздел IV от глава III на *Правилника* на Софийския университет, кандидатът: **1/** има образователната и научна степен “доктор”, както и научната степен “доктор на геологическите науки”; **2/** заема длъжността “доцент” за повече от 6 години, а именно, от декември 2005 г. (9 години и 6 месеца); **3/** за конкурса е представил 51 публикации в реномирани научни издания у нас и чужбина, които са обединени около няколко основни проблема от регионалната геология на магмените и метаморфните скали и комплекси в България и Балканския полуостров, и в съвкупност могат да се считат за равностойни на монографичен труд. Трудовете на кандидата имат значителен брой цитати у нас и в чужбина, като по наукометрични данни той се нарежда между най-добре представените в чужбина български геолози. По отношение на допълнителните критерии на *Правилника*, прави впечатление

непрекъснатото и успешно ръководство и участие на кандидата в научноизследователски проекти, като много от тях са с чуждестранно финансиране, както и участията с доклади в международни и национални научни форуми и авторитетните отзиви в международни научни списания.

Въз основа на гореизложеното считам, че кандидатът доц. дгн **Николай Георгиев БОНЕВ** отговаря на изискванията за академичната длъжност “**професор**” на *Закона за развитие на академичния състав в Република България*, и предлагам на почитаемото Научно жури да препоръча на Факултетния съвет на Геолого-географския факултет на Софийския университет “Св. Климент Охридски” да избере Николай **Бонев** на тази длъжност.

София, 21 юли 2015 г.

Рецензент (Иван Загорчев)